

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010080
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515010080.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2015 prejednal odvolania obžalovaných

X) O. D.

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Z. č. XXX, okr. E. A. nad K., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany,

X) O. D.

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom E. A. E. K., Ul. J. XXXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/27/2015-498 zo dňa 05.08.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/27/2015-498 zo dňa 05.08.2015 bol obžalovaný O. D. ml. uznaný vinným z bode 1) a 2) z pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v bode 1) v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaný O. D. st. v bode 1) zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože 1) O. D., ml. a O. D., st. dňa 19.05.2014 v presne nezistenom čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. v E. A. nad K. na ul. J. v dome č. XX po predchádzajúcej dohode fyzicky napadli poškodeného A. D. a to tak, že potom ako O. D., ml. zistil konkrétne okolnosti, za ktorých vypovedal dňa 19.05.2015 o 13:00 hod. poškodený A. D. ako svedok na Obvodnom oddelení PZ Nové Mesto nad Váhom na Obvodnom oddelení PZ Trnava v trestnej veci vedenej pod ČVS:ORP-3039/O2-TT-TT-2012 týkajúce sa prečinu podvodu podľa § 221 Trestného zákona, si otvorili vchodové dvere a neoprávnene vošli do bytu, v ktorom žil poškodený so svojou manželkou A. D., obaja kričali „kde je ten hajzel“, pričom ich manželka poškodeného A. D. nechcela pustiť, načo ju O. D., st. odstrčil od dverí do spálne, obaja vbehli do spálne k poškodenému a počas toho ako poškodený ležal v spálni skočili na poškodeného so slovami „čo si to navyprával, ty vyjebanec, proti komu ty budeš vypovedať“, a obaja ho začali päšťami biť po celom tele, pričom kričali „zabijem ťa ty hajzel, ešte raz pôjdeš vypovedať, ešte raz, zabijem ťa, ty nevieš čo máš hovoriť“ a z bytu po útoku odišli, pričom poškodený A. D. vystupuje ako svedok proti osobe O. D., ml. v trestnom konaní vedenom na Obvodnom oddelení PZ Trnava pod ČVS:ORP-3039/O2-TT-TT-2012 týkajúce sa prečinu podvodu

podľa § 221 Trestného zákona, 2) O. D., ml. dňa 30.09.2014 v čase asi o 10.15 h v E. A. nad K. na ul. J. vo dvore rodinného domu č.XX sa vyhrážal poškodenému A. D. slovami „čo si to vypovedal proti mne?, mám ťa zabiť?“ na čo ho, pravdepodobne kameňom, udrel do zadnej časti hlavy, čím mu spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, tržne zmliaždenú ranu na tvári, pomliaždenie mäkkých tkanív oblasti lakťa a bedrovej oblasti a odreniny kože s dobou liečenia do 1 týždňa, pričom poškodený A. D. vystupuje ako svedok proti osobe O. D., ml. v trestnom konaní vedenom na Obvodnom oddelení PZ Trnava pod ČVS:ORP-3039/O2-TT-TT-2012 týkajúce sa prečinu podvodu podľa § 221 Trestného zákona.

Boli za to odsúdení obžalovaný O. D., ml. podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; obžalovaný O. D., st. podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému podmienčne odložil výkon trestu odňatia slobody a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaniami oboch obžalovaných. Odvolania boli podané proti výroku o vine a treste. Obžalovaný O. D. ml. v písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ ho uznal vinným, pretože ani jediný dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní nepreukázal jeho vinu. S. A. D. potvrdila, že v prípravnom konaní vypovedala proti nemu na nátlak svojho manžela A. D., a to z obavy z jeho osoby. Pokiaľ aj vyšetrovateľka mjr. U.. C. D., ktorá výsluchy D. a D. realizovala, na hlavnom pojednávaní uviedla, že tieto prebiehali zákonným spôsobom, tu podľa názoru obhajoby treba túto jej výpoveď vyhodnotiť ako výpoveď nedôveryhodnú. Poukazoval aj na rozpory vo výpovedi poškodeného D., ktorý podal trestné oznámenie po piatich mesiacoch od skutku, pričom nevedel presne uviesť, kedy sa skutok stal. V skutku pod bodom 1) nemôže ísť o trestný čin, porušovania domovej slobody, pretože v byte bývala jeho sesternica A. D., v ktorou sa pravidelne navštevovali a nikdy nepotrebovali konkrétny súhlas na vstup do obydľia, nakoľko tento im dávala vždy svojím správaním, či už konkludentne, alebo priamo, takže do bytu mohli vstupovať kedykoľvek. V rómskych osadách ide o bežný spôsob spolujitia. Za skutok pod bodom 2) obžaloby bol riešený priestupkovo s uložením pokuty, ktorú aj riadne zaplatil a ide teda o vec res judicata. Ďalej namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s vyjadrením MUDr. I. G. k tomu, že poškodený trpel vážnymi zdravotnými komplikáciami spôsobenými tým, že neužíval lieky, a to práve v období, keď bol vypočúvaný po vznesení obvinenia. Vzhľadom na túto správu bolo potrebné posúdiť duševný stav poškodeného znalcom a vysporiadať sa s vierohodnosťou jeho výpovede. Aj jeho otec vstupoval do bytu poškodeného z dôvodu konfliktu poškodeného s jeho synom, ktorému poškodený viackrát nadával a ani poškodený a ani jeho manželka neprejavili žiadny nesúhlas so vstupom jeho otca do bytu. Je pravda, že došlo medzi jeho otcom a poškodeným ku konfliktu a bol to práve on, kto otca ťahal preč. Pokiaľ by skutočne došlo zo strany otca a jeho k porušovaniu domovej slobody, poškodený by podával trestné oznámenie hneď a nie po 5 mesiacoch. Okresný súd vôbec nevyhodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 2 Tr. por., a preto žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí, eventuálne vzhľadom na jeho odsúdenie Okresným súdom Topoľčany, ktorý trest v súčasnosti vykonáva, žiadal o upustenie od uloženia trestu. Obžalovaný O. D. st. taktiež namietal postup súdu prvého stupňa pri vyhodnocovaní dôkazov keď nezobral do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech a celé dokazovanie vyhodnotil v jeho neprospech. Poukazoval na to, že poškodený D. nebol v čase, keď vypovedal schopný výsluchu, pretože ho vídaval denno-denne, pretože mal vážne zdravotné problémy. Z výpovede vyšetrovateľky D. musí byť jasné, že nehovorila pred okresným súdom pravdu a bez výsluchu D. a bez konfrontácie s ním nebolo možné uznať jeho vinu. Žiadal tiež, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal podané odvolania obžalovaných podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal

zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že podané odvolania nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa tak, ako tieto vyplývajú z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je podstatné, že poškodený D., ktorý podával trestné oznámenie pre skutok pod bodom 1) až po piatich mesiacoch, práve z dôvodu jeho ďalšieho napadnutia zo strany obžalovaného O. D. ml., si nepamätal presný dátum v máji 2014, kedy mal byť prvýkrát obžalovanými napadnutý. Pamätal si však na okolnosti prípadu, teda že to bolo v súvislosti s jeho výsluchom na polícii v inej trestnej veci obžalovaného O. D. ml., pričom zo spisového materiálu vyplýva, že takýto výsluch bol vykonaný dňa 19.05.2014. O podrobnostiach tohto napadnutia však poškodený D. a jeho vtedy ešte manželka A. D. zhodne pred vyšetrovatelkou mjr. U. D. vypovedali. Z ich výpovedí vyplynulo aj to, že poškodený nepodal hneď trestné oznámenie pre skutok pod bodom 1) na oboch obžalovaných práve z dôvodu, že ho od toho odhovorila jeho manželka, ktorá je sesternicou obžalovaného O. D. ml. Až po druhom napadnutí dňa 30.09.2014 sa rozhodol podať trestné oznámenie pre obidva skutky. Pritom obaja obžalovaní fyzické napadnutie poškodeného v máji 2014 pripustili, ale z dôvodu, že poškodený mal vulgárne nadávať vnukovi obžalovaného O. D. st. Výpovede obidvoch obžalovaných však vyzneli nevierohodne, pretože vo výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie vtedy obvinený O. D. ml. uviedol, že po vulgárnych výrokoch voči jeho synovi zo strany poškodeného D. sa jeho otec O. D. st. rozbehol do bytu poškodeného a tu ho pravdepodobne bil a on prišiel, keď sa dostávali von a následne bral otca, aby už D. nebil - odťahoval aj spolu s krstným otcom L. - otcom A. D.. Na druhej strane, O. D. st. vo svojej výpovedi uvádzal, že poškodenému D. dal iba facku, vôbec sa mu nevyhrážal, odišiel odtiaľ preč a keď schádzal po schodíkoch, stál pri dverách a dovnútra chcel ísť jeho syn O.. On ho však nepustil, pretože si to s D. vyriešil sám, ale v ďalšom na otázku, či ho jeho syn, keď bol u D. odťahoval, aby ho už nebil, odpovedal, že nie, že to on odťahoval syna od D. a vtedy v dome nebol nikto, teda ani otec D. L.. Na druhej strane, výpovede poškodeného A. D. a jeho vtedy manželky A. D. v prípravnom konaní vyzneli vierohodne a ich vierohodnosť nemohla spochybniť ani zmena výpovede A. D. na hlavnom pojednávaní. S poškodeným A. D. sú už totiž rozvedení, ale rodinné vzťahy v podobe príbuzenstva s oboma obžalovanými zostali. Ohľadne druhého skutku sa v spisovom materiáli okrem výpovede poškodeného nachádza aj lekárska správa o jeho zranení a ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako to uvádzal poškodený. Pokiaľ sa teda týka uznania viny v bode 1) ako aj 2) obžaloby, v tomto smere odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaných za dôvodné.

Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacím námietkam spočívajúcim v tom, že skutok pod bodom 2) napadnutého rozsudku bol vybavený v priestupkovom konaní, a preto ide o vec res judicata. Tento skutok bol vybavený ako priestupok spočívajúci v narušení občianskeho spolunažívania formou fyzického napadnutia poškodeného D. obžalovaným O. D. ml., pričom však v uvedenom skutku ide o zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. V priestupkovom konaní teda nebola vyriešená zodpovednosť obžalovaného za jeho násilné pôsobenie na svedka v trestnom konaní.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní trestov jednotlivým obžalovaným. Keďže u obžalovaného O. D. ml. prevažovali priťažujúce okolnosti, správne súd prvého stupňa zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby § 344 ods. 1 Tr. zák. o jednu tretinu, teda na 32 mesiacov a uložil tomuto obžalovanému trest odňatia slobody celkom na spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, avšak ako trest nepodmienečný, pretože obžalovaný sa dopustil predmetných skutkov v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre inú predchádzajúcu trestnú činnosť. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, správne ho pre účely výkonu trestu súd prvého stupňa zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu obžalovanému O. D. st., s poukazom na horeuvedené skutočnosti nepovažoval podané odvolania obžalovaných dôvodné a tieto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.